

AVUI

Obro els ulls, neix un dia nou.
La foscor no em deixa veure res.
Poso els peus damunt el terra fred,
sento els arbres que ploren desperts.

I ballo la dansa de la soledat,
les pors m'abandonen a cada nou pas.
I el sol surt amb força per il·luminar
el blanc que m'allunya del mar.

I és que és avui aquell dia que sents que la vida...
I és que és avui aquell dia que sents que tot pot ser!
I és que és avui aquell dia que tot et somriu,
I és que és avui.

Son de tarda a la vora del foc,
llegeixo cartes d'un passat que ha mort.
L'aigua cau a ritme de tambor,
el vent i els arbres canten els acords.